

IANI DOVZÆ
NORDOVICIS

*Auctoris
Damiani*

AD C. SALLVSTII
CRISPI HISTORIARVM

LIBROS, NOTÆ: *cum esopurgatione
permisso*

CVM luculenta Fragmentorum aliquot
accessione hactenus non editorum.

*esta conforme al
expurgator de
1670. p. corni
de lib. 1 to offe
+ frasco Maldonado
+ franco Maldona
do +*

ANTVERPIÆ,
Ex officina Christophori Plantini,
Architypographi Regij.
clō. lo. LXXX.

7
IANI DOVZÆ NORDOVICIS
AD C. SALLUSTII CRISPI FRAGMENTA
PRIMI HISTORIARVM LIB. NOTÆ.

Pag. 157.

Emper in certamine libertatis, aut gloriæ, aut dominationis agit. *Quidam* progit, agitur rescribere institerunt, veteris (ut videtur) codicis fidem secuti. unde suspicio est, agitat, in Sallustio scribenda debere. & certè metum facit Priscianus, huius Fragmenti lator; qui agitur hoc loco (lego agitat) pro agit positum observasse videri potest. Quid? quod plerumque frequentat inuis evenire solet, ut pro simplicibus ab Historico nostro ponantur, qua de re exempla, quod in promptu sint, præterfluere sino.

158. Et ceteris experibus soli in imperio agere. Expertibus, s. imperij ac dominationis. Nam si omnis potestas (ut vult Poeta) impatiens consortis, eò magis Regia. Simile postea in oratione ad Casarem de Pompeio: Nam particeps dominationis neque fuit quisquam, &c.

158. Postquam remoto metu Punico simultates exercere vacuum fuit. Ita rectè & ordine in editionibus plerisque, quò magis miror sinistram illorum diligentiam, quibus pro simultates, milites nobis obiectare vacuum fuit: quos ipsos satius, dum eiusmodi Scholia commentarentur, vacuos esse fuisset. Ceterum hæc leuioris operæ: cuius mihi pretium nonnullum facturis sanè videor, si & istud, & duo proximè in sequentia Fragmenta, quæ apud Augustinum, Agellium, & Frontonem trifariam dispersa leguntur, in unum locum compulerò, ordine nonnihil immutato, qui mihi ad hoc exemplum dispartendus videtur: Postquam remoto metu Punico simultates exercere vacuum fuit, plurimæ turbæ, seditiones, & ad postremum bella civilia orta sunt: dum pauci potentes, quorum in gratia plerique concesserant, sub honesto patrum aut plebis nomine, dominationes affectabant, bonique & mali ciues appellati, non ob merita in temp. omnibus pariter corruptis, sed uti quisque locupletissimus, & iniuria validior, quia præsentia defendebat; pro bono ducebatur. Ex quo tempore maiorum mores non paulatim, ut antea, sed torrentis modo præcipitati: adeò inuentus luxuria atque avaritia corrupta est, ut meritò dicatur, genitos esse, qui neque ipsi habere possent res familiaris, neque alios pari.

camelos, quòd neque olim illos qui duce Scipione Antiochum de-
micerunt; neque hos qui ad Orchomenū & Charoneam certave-
runt cum Archelao, nosse putaverit camelum.

Alterum verò sic:

Σαλλύστιος μὲν οὐκ ὀφείκει, χαλεπῶς διατεθῆναι τὰς στρατίας
εἰς αὐτὸν, εὐθὺς ἐν ἀρχῇ τῆς πολέμου εἰς κυζίκον, καὶ πάλιν
εἰς ἀμισσὴ δύο χειμῶνας ἔξῃς ἐν χάρακι διαζαγεῖν ἀναγκαδίεν-
τας. Id est, ut quidem vertit Crusenius (eius enim interpreta-
tionem & hic & supra, in citandis Plutarchi testimoniis, ubi-
que sumus secuti) Ac Sallustius quidem fuisse milites iam inde
a principio male ait in eum (Lucillum) animatos, quod ad Cy-
zicum, & iterum ad Amisum duas hiemes eos in castris con-
tinuisset.

FINIS.

